

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 19 d. Nr. 21RE3-244 (AG3-176/25-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja), Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė), Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. skundą atsakovei Ukmergės rajono savivaldybės administracijai dėl veiksmų (neveikimo) ir įpareigojimų nustatymo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X. Y. (toliau – ir pareiškėja) 2026 m. gegužės 18 d. Komisijai pateiktu skundu „Dėl įpareigojimo atlikti veiksmus (pateikti atsakymą į prašymą iš esmės)“ (toliau – skundas) prašo pripažinti Ukmergės rajono savivaldybės administracijos (toliau – atsakovė arba Administracija) neveikimą neteisėtu ir įpareigoti atsakovę per Komisijos nustatytą terminą išnagrinėti pareiškėjos 2026 m. balandžio 14 d. prašymą ir pateikti išsamų, teisiškai motyvuotą atsakymą.

Skunde nurodoma, kad pareiškėja 2026 m. balandžio 14 d. Administracijai elektroniniu būdu pateikė pakartotinį prašymą pateikti teisinį pagrindą ir paaiškinimus dėl 2018 m. gegužės 22 d. rašto Nr. (3.9)18-2665 klaidingų duomenų ir neteisėto vertinimo (toliau – Prašymas). Prašyta oficialų, teisiškai motyvuotą atsakymą pateikti per 20 darbo dienų. Pareiškėjos teigimu, atsakovė atsakymo per nustatytą įstatyminių terminą (iki 2026 m. gegužės 13 d.) nepateikė.

Skunde pažymima, kad pareiškėja teisinio pagrindo ir situacijos išaiškinimo iš atsakovės ir jos pavaldžių struktūrinių padalinių siekia nuo pat 2019 m., tačiau atsakovė taiko „<...> sisteminę ignoravimo bei piktnaudžiavimo valdžia taktiką <...>“. Nurodo, kad nuo 2019 m. Ukmergės miesto seniūnija (toliau – Seniūnija) pareiškėjai oficialiai teigė, kad jokių duomenų apie vaiko buvimą šeimoje bei deklaruotus asmenis 2017 m. nėra, taip sąmoningai nuslėpdama faktinę situaciją ir galimybę gauti šiuos duomenis iš centralizuotų valstybės registrų. Apie tai, kad tokie duomenys egzistuoja ir kaip juos teisiškai išsireikalauti pareiškėja sužinojusi tik Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierės pagalba. Tik po to, kai Seimo kontrolierė 2024 m. sausio 9 d. raštu Nr. 4D-2023/2-1283/3D-57 pradėjo tarpininkavimo procedūrą, Administracija ir seniūnija 2023 m. lapkričio 28 d. (*Komisijos pastaba – tokia data nurodyta skunde*) rašte Nr. (9.18)S-1069 pirmą kartą nurodė, kad nesant duomenų seniūnijos vidinėse sistemose, pareiškėja turi kreiptis tiesiai į VĮ Registrų centras (toliau – Registrų centras). Teigia, kad Registrų centro pažyma Nr. GR.1A-14828 (toliau – Pažyma) paneigia pirminius atsakovės teiginius ir oficialiai patvirtina, kad vaikas visą laikotarpį nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. buvo pareiškėjos šeimos sudėtyje. Pareiškėjos teigimu, atsakovė iki šiol atsisako vertinti šį oficialų dokumentą iš esmės, teigdama, kad situacija jau buvo išnagrinėta praeityje.

Pareiškėja skunde teigia, kad aukščiau nurodyti atsakovės veiksmai pareiškėjai sukėlė ypatingai sunkias finansines bei socialines pasekmes. Pasak pareiškėjos, remdamasi klaidingais duomenimis apie pareiškėjos šeimos sudėtį, atsakovė vienašališkai nutraukė socialinio būsto nuomos

sutartį (2018 m. gegužės 22 d. raštas Nr. (3.9)18-2665). Pareiškėja, neturėdama kitos išeities, buvo priversta su atsakove pasirašyti terminuotą būsto nuomos sutartį komerciniais pagrindais. Be kita ko, pažymi, kad ji yra asmuo be žalingų įpročių, neveda asocialaus gyvenimo būdo, tačiau, būdama socialiai remtina, objektyviai ir fiziškai negalėjo mokėti atsakovės nepagrįstai nustatytos komercinės nuomos kainos. Pareiškėjos manymu, išimtinai dėl atsakovės kaltės (neteisėto statuso pakeitimo ir informacijos nuslėpimo) susidarė didelės skolos. Atsakovė, pasibaigus minėtos sutarties terminui, pasinaudodama pačios dirbtinai sukurtomis skolomis pareiškėjai bei sutarties terminu, inicijavo teisminį procesą ir teismo sprendimu pareiškėją iškeldino. Atsakovės atsisakymas pateikti teisinį pagrindą atėmė iš pareiškėjos galimybę efektyviai gintis teisme pirminio ginčo stadijoje. Atsakovės oficialus, motyvuotas atsakymas į Prašymą pareiškėjai yra būtinas, siekiant kreiptis į teismą dėl proceso bei praleistų terminų atnaujinimo, remiantis tuo, kad esminiai įrodymai (Registrų centro duomenys) dėl nuo pareiškėjos valios nepriklausančių priežasčių ir institucijos tyčinio klaidinimo tapo žinomi tik po Seimo kontrolierės įsikišimo.

Pareiškėja pažymi, kad atsakovė atsisako nagrinėti pareiškėjos prašymus, formaliai teigdama, kad situacija jau buvo nagrinėta, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu. Pareiškėja tvirtina, kad Prašyme yra iškelti visiškai nauji, anksčiau institucijos neišnagrinėti teisiniai argumentai ir aplinkybės, t. y. nurodomas BDAR (*reikia suprasti – Reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo*, toliau – BDAR) 5 straipsnio 1 dalies d punkto (duomenų tikslumo principo) pažeidimas – atsakovė priėmė sprendimą naudodama neteisingus duomenis apie šeimos sudėtį. Teigia, kad Prašyme pirmą kartą keliamas klausimas dėl imperatyvios pareigos naudoti tikslus valstybės registruose esančius duomenis pažeidimo. Pareiškėjos vertinimu, buvo ignoruoti oficialių registrų duomenys: Seimo kontrolierės pagalba identifikuota ir gauta Pažyma oficialiai patvirtina, kad visą laikotarpį nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. pareiškėjos šeimos sudėtyje buvo vaikas, todėl atsakovė neturėjo jokio įstatyminio pagrindo vertinti 2017 m. pajamas, kurios gautos dviejų asmenų šeimai, pagal vienam asmeniui taikomą pajamų ribą.

Pareiškėja laikosi pozicijos, kad Prašyme buvo pateikti nauji teisiniai argumentai ir esminiai įrodymai, todėl atsakovė neturėjo teisės atsisakyti nagrinėti Prašymo. Pagal VAĮ 10 straipsnio 4 dalį, administracinė procedūra turėjo būti baigta per 20 darbo dienų, tačiau atsakovės atsakymo nepateikimas po šio termino suėjimo (2026 m. gegužės 13 d.) yra laikomas neteisėtu neveikimu.

Pareiškėja 2026 m. gegužės 20 d. Komisijai pateikė papildomus rašytinius paaiškinimus dėl skundo papildymo. Pakartotinai teigdama, kad Prašyme buvo keliami nauji teisiniai argumentai ir esminiai įrodymai, kurie Administracijoje niekada nebuvo nagrinėti iš esmės, pareiškėja pažymėjo, kad pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo bei Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo nuostatas viešojo administravimo subjektas privalo ne deklaratyviai teigti apie „atsakymo pateikimą“, bet pats įrodyti faktinį teisėtą ir išsamų prašymo išnagrinėjimą.

Pareiškėja pateikė papildomą reikalavimą byloje – tuo atveju, jei atsakovė teigs, jog situacija jau buvo išnagrinėta ir į klausimus atsakyta, išsireikalauti iš atsakovės konkrečius rašytinius įrodymus (dokumentus, oficialius raštus), kuriuose yra aiškiai, suprantamai, išsamiai ir teisiškai pagrįstai, kaip numato VAĮ, atsakyta į visus Prašyme užduotus klausimus.

Atsakovė atsiliepimu nesutinka su pareiškėjos skundu ir prašo jį atmesti.

Atsiliepime atsakovė pateikia VAĮ 10 straipsnio 4 dalies reglamentavimą dėl administracinio sprendimo priėmimo terminų, taip pat VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 ir 4 punktų turinį dėl prašymo ar skundo nenagrinėjimo pagrindų.

Atkreipiamas dėmesys, kad, nors pareiškėja skunde teigia, jog jos Prašyme nurodytos kitos aplinkybės ir prašoma pateikti informacija nesietina su ankstesniais paklausimais, anot atsakovės, esminis prašymas išlieka pateikti duomenis apie pareiškėjos šeimos sudėtį 2017 m., o tai buvo nagrinėta teismų, kurie priėmė sprendimus, kurie yra įsiteisėję (Vilniaus regiono apylinkės teismo Ukmergės rūmų 2020 m. birželio 22 d. sprendimas civilinėje byloje Nr.e2-1014-759/2020 ir Vilniaus

apygardos teismo 2020 m. spalio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-1602-467/2020). Anot atsakovės, tai patvirtina pačios pareiškėjos skunde nurodomos aplinkybės, kad šie duomenys reikalingi, siekiant kreiptis į teismą dėl proceso atnaujinimo ir praleistų terminų atnaujinimo byloje dėl iškeldinimo iš savivaldybės būsto.

Atsakovė, remdamasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) jurisprudencija dėl draudimo pakartotinai nagrinėti skundą dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, jei sprendimas jau priimtas, daro išvadą, kad atsisakydama nagrinėti prašymą VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto pagrindu institucija turi nustatyti, ar yra priimtas sprendimas (atsakymas) tuo pačiu Prašyme keliamu klausimu, bei įvertinti Prašyme nurodytas aplinkybes, t. y. nustatyti, ar Prašyme tuo pačiu klausimu yra nurodyta naujų faktinių duomenų, kurie nebuvo nurodyti ankstesniame prašyme. Pažymi, kad nagrinėjamu atveju pareiškėja laikotarpiu nuo Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 15 d. nutarties civilinėje byloje Nr. 2A-1602-467/2020 įsiteisėjimo ne kartą kreipėsi į Administraciją dėl nurodytų duomenų pateikimo. Administracija, užtikrindama administracinių paslaugų įgyvendinimą, nagrinėjo pareiškėjos prašymus dėl pažymų išdavimo, juos vertino ir pateikė 2024 m. rugsėjo 23 d. Nr. (9.18)S-815, 2024 m. gruodžio 18 d. Nr. (9.18)S-1077, 2025 m. sausio 15 d. Nr. (9.18)S-22, 2025 m. sausio 23 d. Nr. (9.18) S-66, 2025 m. balandžio 17 d. Nr. (9.18)S-427, 2025 m. gegužės 26 d. Nr. (3.9E)18-2357, 2026 m. balandžio 7 d. Nr. (9.18)S-321 atsakymus.

Be kita ko, atsakovė pažymi ir tai, kad pareiškėja, nesutikdama su Administracijos pateiktais atsakymais, kreipėsi į Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrių, kuris 2026 m. gegužės 18 d. sprendimu Nr. 21RE4-144 (AG4-93/21-2026) pareiškėjos skundą atmetė. Minėtas sprendimas Administracijoje gautas 2026 m. gegužės 19 d.

Anot atsakovės, įvertinus aplinkybę, kad dėl paskutinio pareiškėjos kreipimosi, sietino su 2017 m. buvusiais duomenimis apie jos šeimos sudėtį, atsakyta 2026 m. balandžio 7 d. raštu Nr. (9.18)S-321, taip pat į tai, kad pareiškėjos skundas dėl Administracijos neveikimo, neišduodant jos prašomos pažymos, buvo nagrinėjamas Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriuje, gavus pakartotinį pareiškėjos kreipimąsi (Prašymą), 2026 m. balandžio 28 d. buvo priimta rezoliucija nerengti atsakymo į pareiškėjos reikalavimą.

Pareiškėja, susipažinusi su atsakovės atsiliepimu, pateikė rašytinius paaiškinimus.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad atsiliepime atsakovė pripažįsta, jog gavusi Prašymą, 2026 m. balandžio 28 d. priėmė vidinę rezoliuciją atsakymo pareiškėjai nerengti. Akcentuoja, kad jokia rezoliucija ar kitas vidinis institucijos susirašinėjimas neatleidžia viešojo administravimo subjekto nuo pareigos atsakyti piliečiui teisės aktų nustatyta tvarka. Pabrėžia, kad pagal VAĮ, jei institucija nusprendžia prašymo nenagrinėti, ji privalo apie tokį sprendimą oficialiai informuoti pareiškėją per 5 darbo dienas, nurodydama aiškius teisinius pagrindus ir priimto sprendimo apskundimo tvarką. Atsakovė, neatsakydama pareiškėjai, veikė akivaizdžiai neteisėtai.

Pareiškėjos vertinimu, atsakovė nepagrįstai dangstosi argumentu, kad Seniūnija neturi techninių galimybių suformuoti elektroninės pažymos apie 2017 m. šeimos sudėtį ir nukreipia pareiškėją į Registrų centrą. Pabrėžia, kad Prašymu pareiškėja prašė ne naujai sugeneruotos elektroninės pažymos, o teisinio pagrindo ir paaiškinimų, kokiais konkrečiais dokumentais ir duomenimis remdamasi atsakovė 2017 m. fiksavo pareiškėjos šeimos sudėtį. Pareiškėjos teigimu, tokie duomenys ir pirminiai dokumentai nėra išnykę – jie privalo būti saugomi pačios atsakovės archyvuose.

Pareiškėja, remdamasi Lietuvos Respublikos dokumentų ir archyvų įstatymu bei bendrosiomis savivaldybių veiklos dokumentų saugojimo taisyklėmis, kitais teisės aktais, teigia, kad asmens bylos privalo būti saugomos mažiausiai 10 metų. Kadangi ginčijami įvykiai ir atsakovės vertinimai vyko 2017 m., atsakovė privalo turėti pilną pareiškėjos asmens bylą su visais pirminiais dokumentais, prašymais, faktinių aplinkybių patikrinimo aktais ir sprendimais. Atsakovės atsisakymas šiuos dokumentus paimti iš archyvo ir pateikti pareiškėjai paaiškinimus pažeidžia pareiškėjos teises bei BDAR, nes iš pareiškėjos atimama teisė reikalauti ištaisyti klaidingus jos duomenis.

Replikuodama į atsakovės pateiktą susirašinėjimų su pareiškėja sąrašą, pareiškėja pažymi, kad iš atsakovės gavo tik formalius, bendro pobūdžio „atsirašinėjimus“, kuriais neatsakyta į užduotus klausimus ir nepaaiškintas 2017 m. duomenų suformavimo teisėtumas. Kadangi atsakovė teigia, jog Administracijos raštai buvo aiškūs ir jais vadovaujantis pareiškėjos prašymai buvo išnagrinėti, vertina, kad Administracija privalo pateikti šiuos dokumentus Komisijai kartu su įrodymais, kad pareiškėja juos apskritai gavo.

Pareiškėja prašo Komisijos išreikalauti iš atsakovės: pareiškėjos asmens bylą (arba visus joje esančius dokumentus, susijusius su 2017 m. laikotarpiu ir pareiškėjos šeimos sudėties fiksavimu, vertinimu bei tikrinimu; visus atsiliepime minimus ankstesnius pranešimus ir atsakymus, kuriais yra atsakyta į pareiškėjos užduotus klausimus, kartu įpareigojant atsakovę pateikti oficialius šių raštų išsiuntimo ir įteikimo pareiškėjai įrodymus (registruotų laiško kvitus, pranešimus apie įteikimą ar E. pristatymo sistemos išrašus); 2026 m. balandžio 28 d. rezoliucijos (kuria nuspręsta į Prašymą neatsakyti) kopiją, siekiant įvertinti šio veiksmo (neveikimo) teisėtumą.

Skundas tenkintinas.

Byloje ginčas kilo dėl Administracijos veiksmų, nagrinėjant pareiškėjos Prašymą, teisėtumo.

Iš į bylą pateiktų rašytinių įrodymų nustatyta, kad pareiškėja 2026 m. balandžio 14 d. elektroniniu paštu pateikė Administracijai prašymą „Dėl 2018-05-22 rašto Nr. (3.9)18-2665 klaidingų duomenų ir neteisėto vertinimo“ (minėta, Prašymas). Prašyme pareiškėja kėlė tokius klausimus: „<...> Kokių teisinių pagrindų savivaldybė, vertindama 2017 m. pajamas, nusprendė savo nuožiūra pakeisti šeimos sudėtį, nors LR paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymas numato pajamų vertinimą už praėjusius metus pagal tų metų pabaigoje (gruodžio 31 d.) buvusią faktinę šeimos sudėtį? <...>“ (papildomai nurodė, jog Pažyma oficialiai patvirtina, kad visą laikotarpį nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. pareiškėjos šeimos sudėtyje buvo vaikas); „Kuo remiantis pritaikyta „asmens be šeimos“ pajamų riba? <...> Prašau pateikti konkretų teisės akto straipsnį, kuris leistų savivaldybei 2017 m. pajamas (kurios gautos šeimai esant iš 2 asmenų) lyginti su vienam asmeniui taikoma pajamų riba“; „<...> kodėl prieš priimant sprendimą nebuvo atsižvelgta į imperatyvią pareigą naudoti tikslūs valstybės registruose esančius duomenis?“ ir prašė pateikti motyvuotą atsakymą per teisės aktuose nustatytus terminus.

Byloje nėra ginčo, kad Administracija pareiškėjai atsakymo į Prašymą nepateikė. Šią faktinę aplinkybę patvirtino atsakovė, pateiktame atsiliepime savo poziciją grįsdama tuo, jog dėl paskutinio pareiškėjos kreipimosi, sietino su 2017 m. buvusiais duomenimis apie jos šeimos sudėtį, atsakyta Administracijos (seniūnijos) 2026 m. balandžio 7 d. raštu Nr. (9.18)S-321, ir tuo, kad pareiškėjos skundas dėl Administracijos neveikimo, neišduodant jos prašomos pažymos, buvo nagrinėjamas Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriuje, kuris pareiškėjos skundo netenkino. Atsiliepime nurodyta, kad 2026 m. balandžio 28 d. buvo priimta rezoliucija nerengti atsakymo į pareiškėjos Prašymą. Apie priimtą rezoliuciją pareiškėja informuota nebuvo.

Pareiškėja, negavusi atsakymo į Prašymą, kreipėsi į Komisiją. Pareiškėjos teigimu, Administracija ją ignoruoja ir nepateikia jai svarbios informacijos, nors Prašyme buvo keliami visiškai nauji, anksčiau Administracijos neišnagrinėti teisiniai argumentai ir aplinkybės.

Šio ginčo atveju aktualios VAI bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintų Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (toliau – ir Taisyklės) nuostatos.

Viešojo administravimo subjektas administracinį sprendimą dėl asmens prašymo ar skundo turi priimti per 20 darbo dienų nuo tokio prašymo ar skundo gavimo dienos. Jeigu prašymas ar skundas gautas po darbo valandų, poilsio ar šventės dieną, jo gavimo diena laikoma po jos einanti darbo diena. Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą administracinis sprendimas negali būti priimtas, viešojo administravimo subjektas šį terminą gali pratęsti ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Asmeniui apie tokį termino pratęsimą per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos pranešama raštu ir nurodomos pratęsimo priežastys (VAI 10 straipsnio 4 dalis).

VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 1-6 punktuose nurodyta, kokiais atvejais prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas.

Taisyklių 35 punkte įtvirtinta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Pagal Taisyklių 45 punktą į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš Viešojo administravimo įstatymo 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma Viešojo administravimo įstatymo 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1-45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis). Pagal Taisyklių 29 punkto nuostatas, prašymai ir skundai gali būti nenagrinėjami VAĮ 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais, taip pat kituose įstatymuose nustatytais pagrindais.

Į prašymą ar skundą paprastai atsakoma tokiu būdu, koku buvo pateiktas prašymas ar skundas. Jeigu asmens prašyme ar skunde buvo nurodytas būdas, kuriuo asmuo pageidauja gauti atsakymą, atsakoma nurodytu būdu. Jeigu asmuo, pateikdamas prašymą ar skundą vietoje (institucijoje), aiškiai žodžiu nurodo pageidaujamą atsakymo gavimo būdą, asmenį aptarnaujantis institucijos darbuotojas tą informaciją užfiksuoja ir asmeniui yra atsakoma jo pageidautu būdu (Taisyklių 42 punktas).

Nagrinėjamoje byloje pareiškėja siekia gauti atsakymą į klausimus, pateiktus Prašyme. Ginčo, kad šį Prašymą atsakovė gavo, byloje nėra.

Minėta, kad atsakovė laikosi pozicijos, jog iš esmės pareiškėja kelia klausimus, kurie buvo išnagrinėti civilinėse bylose, ir kad atsakovė pareigą pateikti atsakymus į pareiškėjos keliamus klausimus yra įvykdžiusi, pateikdama atsakymus ankstesniais Administracijos (jos padalinių) raštais. Atsakovė sprendimą pareiškėjai neatsakyti į jos Prašymą sieja ir su ta aplinkybe, kad analogiškas ginčas buvo išspręstas Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriuje. Sprendimas neatsakyti pareiškėjai priimtas rezoliucija (*į bylą nepateikta*).

Komisija su atsakovės argumentais nesutinka ir laiko juos teisiškai nepagrįstais.

LVAT praktikoje, kuria vadovaujasi ir Komisija savo veikloje, pažymima, kad viešojo administravimo subjekto vilkinimu atlikti veiksmus yra suprantamas toks šio asmens neveikimas, kai viešojo administravimo subjektas nepriima sprendimo (teigiamo arba neigiamo) prašomu išspręsti klausimu per įstatymo nustatytą terminą, neatlieka visų ar dalies veiksmų, kuriuos jam priskirta atlikti. Bylos nagrinėjimo dalyką sudaro aplinkybių, ar viešojo administravimo subjektas buvo kompetentingas atlikti tam tikrus veiksmus, ar jam priskirtus klausimus sprendė įstatymų nustatyta tvarka ir laiku, nustatymas (žr., pvz., LVAT 2016 m. vasario 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-173-438/2016).

Sutiktina su atsakove, kad, vadovaujantis VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, Administracija turi teisę nenagrinėti skundų / prašymų, kai paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikusi, ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Vis dėlto, Komisija pažymi, kad, aplinkybės, jog pareiškėjai jau yra atsakyta arba kad to paties pobūdžio klausimai buvo nagrinėti bendros kompetencijos teisme ar ikiteismine administracinių ginčų nagrinėjimo tvarka, neatleidžia atsakovės nuo pareigos parengti motyvuotą sprendimą atsisakyti nagrinėti Prašymą vadovaujantis VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatytais reikalavimais administraciniam sprendimui ir tai padaryti per VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje nustatytą 20 darbo dienų terminą.

Pateiktame atsiliepime atsakovė nurodo, kad sprendimas nerengti atsakymo į pareiškėjos Prašymą buvo priimtas 2026 m. balandžio 28 d. rezoliucija. Komisija pažymi, kad institucijos Administracijos rezoliucija, skirta tik vidaus administravimui, negali būti laikoma tinkamu atsakymu į Prašymą, atitinkančiu VAĮ 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus administraciniam sprendimui. Pagal VAĮ 10 straipsnį individualus administracinis aktas turi būti aiškiai suformuluotas, motyvuotas

ir skirtas konkrečiam asmeniui, todėl sprendimo motyvai turi būti pateikti taip, kad asmuo galėtų suvokti, kokiais teisiniais ir faktiniais argumentais institucija rėmėsi. Administracinio sprendimo motyvai yra esminė teisės į veiksmingą gynybą dalis, nes tik žinodamas motyvus asmuo gali įvertinti sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą bei apsispręsti dėl jo apskundimo. Sprendimo motyvų neatskleidimas asmeniui, o jų žinojimas tik institucijos viduje neatitinka nei administracinio akto požymių, nei gero administravimo, nei teisės į veiksmingą teisinę gynybą principų. Tai, kad šie motyvai nurodomi atsiliepime, nepakeičia ginčo vertinimo ir nustatytų aplinkybių.

Pareiškėjos Prašymas buvo pateiktas raštu, todėl atsakovė turėjo pareigą atsakyti pareiškėjai tokiu būdu, koku buvo gautas Prašymas, nes taip veikti instituciją įpareigoja ir Taisyklių 42 punktas, t. y. pateikti atsakymą tokiu būdu, koku buvo gautas prašymas.

Atsižvelgiant į tai, kad byloje nustatyta, jog Administracija nepateikė atsakymo į Pareiškėjos Prašymą, Komisija konstatuoja Administracijos vilkinimą atlikti veiksmus. Byloje esantys įrodymai akivaizdžiai patvirtina, kad Administracija savo pareigos pateikti atsakymą (ar atsakymą, kodėl atitinkama informacija nebus teikiama) per VAI nustatytą 20 darbo dienų terminą neįvykdė, todėl, vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 4 dalimi, yra pagrindas įpareigoti Administraciją pateikti pareiškėjai atsakymą į pateiktą Prašymą.

Atsižvelgiant į tai, kad pagrindinis pareiškėjos reikalavimas yra atsakovės neveikimo konstatavimas, o Komisija, išnagrinėjusi faktines aplinkybes, šį neveikimą pripažįsta, pažymėtina, kad skundo nagrinėjimas apsiriboja šiuo pagrindiniu klausimu. Kiti pareiškėjos reikalavimai yra išvestinio pobūdžio ir susiję su galimo (numanomo) atsakymo turinio ar pagrįstumo vertinimu. Kadangi neveikimo konstatavimas reiškia, jog administracinis sprendimas faktiškai nebuvo priimtas, Komisija neturi teisinio pagrindo *a priori (lot. iš anksto)* vertinti hipotetinio atsakymo teisėtumo ar turinio. Atsižvelgdama į savo kompetencijos ribas ir skundo dalyką, Komisija dėl išvestinių reikalavimų nepasisako ir jų nevertina.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 4 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. Y. skundą tenkinti.

Įpareigoti Ukmergės rajono savivaldybės administraciją ne vėliau kaip per 5 darbo dienas pateikti teisės aktų nustatytą tvarka atsakymą į pareiškėjos X. Y. 2026 m. balandžio 14 d. prašymą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė